

7. Єпіфанова І. Ю., Джеджула В. В. Фінансовий аналіз та звітність : практикум. Вінниця : ВНТУ, 2017. 143 с.

8. Методичні підходи до стратегічного управління діяльністю підприємства : моногр. / П. П. Микитюк, В. Я. Брич, М. М. Федірко [та ін.] ; за заг. ред. П. П. Микитюка. Тернопіль : ТНЕУ, 2017. 399 с.

9. Єпіфанова І. Ю., Дзюбка М. Ю. Формування стратегії розвитку підприємства в сучасних умовах. *Вісник ОНУ ім. І. І. Мечнікова*. 2017. Т. 22. Вип. 2 (55). С. 99–103

10. Белоусова С. В. Формування програми управління фінансовими ризиками підприємства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2017. Вип. 12(1). С. 33–37.

Удосконалення управління витратами на підприємстві

Князева В. Ю., здобувач вищої освіти 2 курсу
за освітньо-професійною програмою «Менеджмент організації і адміністрування» Національного фармацевтичного університету
Науковий керівник: **Зоїдзе Д. Р.**, к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного адміністрування Національного фармацевтичного університету
270214@ukr.net

Управління витратами слід розглядати як найважливішу функцію підприємств, які здійснюють свою діяльність у нинішніх ринкових умовах. Одним з основних чинників, що впливають на рівень досягнутого прибутку і сприятливе становище на ринку, є структура витрат. Здатність компанії отримувати необхідну і достовірну інформацію про власні витрати, подальшу обробку та ефективно управління витратами має вирішальне значення для досягнення успіху.

У сучасних умовах для забезпечення ефективності діяльності компанії необхідно застосування системно орієнтованого підходу в організації управлінського обліку.

Управління витратами – це область управлінської діяльності підприємства, яка є засобом визначення та регулювання досягнення підприємством високого економічного результату. Особливість цієї діяльності полягає в тому, що з її допомогою з'єднуються часто незалежні один від одного знання про роботу підприємства, які зазвичай збираються з різних відділів або підрозділів, взаємозв'язок і вплив на «кінцевий результат – робота підприємства – прибуток» [1].

На даний момент існує безліч різних систем управління витратами, розглянемо деякі з них:

– «Тендер». Підприємець повинен вміло «відбирати» найбільш перспективних постачальників і рентабельних замовників.

– «Коурсинг». Всі знають, що оптом купувати дешевше. Чому б не здійснювати спільні з іншими підприємцями поставки необхідної сировини та інших ресурсів, при цьому істотно економлячи витрати.

– «Аутсорсинг». Замість робочої сили підприємства можна використовувати сторонні організації для виконання окремих функцій, операцій, видів діяльності, якщо таке делегування дозволить заощадити ресурси – як фінансові, так і тимчасові.

– Зменшення собівартості дає найбільший ефект з економії витрат: включає в себе технологічне вдосконалення, оптимальність вибору сировини та способу її використання, конструктивні зміни в продукції; економії енергетичних ресурсів тощо.

– «Стандарт-кост» – один з найперших методів, що застосовуються у світовій економіці для управління витратами. Полягає у ретельному плануванні та унормуванні ресурсів, що здійснюється ще до початку діяльності, диференційоване за різними видатковими статтями.

– Директ-костинг – поділ витрат на змінні і постійні та їх роздільний облік.

– «JIT» (від «just in time» – «точно в строк») – кількість ресурсів має бути оптимальною, не більше і не менше необхідної, надлишок є негативним фактором, що гальмує розвиток (мається на увазі не грошові, а матеріальні активи).

– «ABC» («Activity Based Costing» – облік витрат по роботах) – метод розкладання технологічних процесів на елементарні операції та облік витрат на кожну з них.

– «LCC» («Life Cycle Costing» – управління витратами життєвого циклу) – обчислення повного «життєвого циклу» виробленого товару – від його планування до реалізації.

– Порівняння з конкурентами – визначення тих позицій, за якими підприємство відстає від конкурентів, аналіз причин аутсайдерства по конкретних позиціях і пошук можливих оптимізаційних рішень.

– Функціонально-вартісний аналіз – зниження витрат при збереженні якісних показників продукції.

Істотною проблемою управління витратами на промислових підприємствах є відсутність системного підходу. Організаційну структуру більшості підприємств можна охарактеризувати як лінійно-функціональну. Ця структура поєднує характеристики лінійної структури, при якій всіма підрозділами управляє один керівник, і функціональної, що передбачає поділ функцій підрозділів.

До переваг зазначеної структури можна віднести те, що вона не допускає дублювання функцій, децентралізацію діяльності, порушення координаційної роботи. Однак цей тип організаційної структури не відповідає сучасним вимогам стандартів менеджменту якості, відповідно до яких необхідний перехід на процесне управління.

Комплексне управління витратами, що охоплює участь і узгоджену

взаємодію всіх структурних підрозділів підприємства, дозволить забезпечити постійне виявлення резервів скорочення витрат. Таким чином, впровадження системного підходу в управлінні витратами сприятиме зниженню собівартості продукції, поліпшенню фінансових результатів і підвищенню ефективності діяльності підприємства в цілому.

Таким чином, у сучасних умовах для забезпечення ефективності діяльності компанії необхідно застосування системно орієнтованого підходу в організації управлінського обліку. Від ефективності системи управління витратами підприємства залежать ефективність всієї системи управління компанією та її конкурентоспроможність на ринку.

Використана література:

1. Савицька Г. В. Економічний аналіз діяльності підприємства : навч. посіб. 3-тє вид., випр. і доп. К. : Знання, 2007. 668 с.

Новітні особливості стратегічного управління підприємством

*Кравченко А. С., здобувач вищої освіти I курсу, магістр,
спеціальності «Економіка»*

Державного біотехнологічного університету

Смірнова П. В., к.е.н., доцент кафедри економіки та бізнесу

Державного біотехнологічного університету

pvsmirnova7@gmail.com

Стратегічне планування та управління для багатьох українських підприємств є новим, незвичним, але таким, що набирає силу явищем. Необхідність в ньому проявляється в складних, нестабільних умовах розвитку світової економіки. Важливість стратегічного управління обумовлюється також тим, що темпи змін зовнішнього середовища за швидкістю прояву часто випереджають відповідну реакцію підприємства, у зв'язку з чим зростає частота появи несподіваних, непередбачуваних для підприємства труднощів. Стратегічне управління покликане розширити горизонти передбачення, створити можливості своєчасної реакції підприємства на зміни зовнішнього середовища на ринках товарів, послуг і технологій, в науково-технічній, соціальній і політичній сферах.

В цих умовах перед підприємством стоять завдання з дослідження ринку і виявлення потреб споживачів, а цим самим забезпечення існування в довгостроковій перспективі; визначення цілей розвитку підприємства; визначення обсягів виробництва; налагодження ефективних зв'язків з партнерами; забезпечення конкурентоспроможності підприємства за допомогою виважених стратегій і досягнення конкурентних переваг; уміння управляти власними фінансами та ефективним використанням вкладених інвестицій; визначення необхідного кадрового складу та його високого професійного рівня; ефективного використання інновацій технічного,